

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Z.**, bývajúceho v Č., proti žalovanému **V.**, bývajúcemu v Č., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 17 C 146/2004, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 6. decembra 2007 sp. zn. 1 Co 503/2006 a dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 14. októbra 2008 sp. zn. 11 Co 247/2008, takto

r o z h o d o l :

1. Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 14. októbra 2008 sp. zn. 11 Co 247/2008 **o d m i e t a .**
2. Konanie o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 6. decembra 2007 sp. zn. 1 Co 503/2006 **z a s t a v u j e .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice - okolie rozsudkom zo 6. novembra 2006 č.k. 17 C 146/2004-54 v spojení s uznesením Okresného súdu Košice - okolie z 15. novembra 2006 č.k. 17 C 146/2004-58 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal na žalovanom zaplataenia náhrady škody spôsobenej mu žalovaným na motorovom vozidle pri dopravnej nehode dňa 27. septembra 2004. Žalobcu zaviazal k povinnosti v lehote 15 dní nahradiť žalovanému 7 014 Sk trov konania.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 6. decembra 2007 sp. zn. 1 Co 503/2006 rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s uznesením z 15. novembra 2006 potvrdil a žalobcu zaviazal v lehote 3 dní zaplatiť žalovanému 6 984 Sk trov odvolacieho konania.

Uvedený rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca (prvým) dovolaním, v ktorom nesúhlasil s právnym záverom odvolacieho súdu a trval na tom, že dopravnú nehodu, pri ktorej mu bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, zaviniť výlučne žalovaný. Ďalej uviedol, že zo strany odvolacieho súdu neboli vykonané ním navrhované dôkazy, napr. rekonštrukcia dopravnej nehody. Z obsahu dovolania aj vyplýva, že žalobca spochybňuje objektivitu predsedu odvolacieho senátu JUDr. L., keď nezohľadnil jeho návrhy a podávané vysvetlenia, týkajúce sa priebehu dopravnej nehody, ako i svedeckú výpoveď jeho manželky. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd Košice - okolie uznesením z 9. júna 2008 č.k. 17 C 146/2004-93 (doručeným žalobcovi do vlastných rúk 19. júna 2008) žalobcu vyzval, aby v lehote 15 dní predložil plnomocenstvo udelené advokátovi na jeho zastupovanie v dovolacom konaní (§ 241 ods. 1 O.s.p.).

Žalobca podaním z 30. júna 2008 požiadal o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov (§ 30 O.s.p.). Okresný súd Košice - okolie uznesením z 9. júla 2008 č.k. 17 C 146/2004-108 rozhodol, že žalobcovi neustanovuje zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov. Vychádzal z toho, že súd môže účastníkovi ustanoviť na ochranu jeho záujmov zástupcu z radov advokátov, iba ak sú u neho predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov a zároveň je to potrebné na ochranu jeho záujmov (§ 30 O.s.p.) a konštatoval, že uvedené predpoklady v prípade žalobcu neboli splnené; v prípade žalobcu nie sú dané predpoklady pre jeho oslobodenie od súdnych poplatkov, čo je podmienkou pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov podľa § 30 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach uznesením zo 14. októbra 2008 sp. zn. 11 Co 247/2008 napadnuté uznesenie potvrdil s poukazom na správnosť záveru súdu prvého stupňa, že v prípade žalobcu nie sú dané predpoklady pre jeho oslobodenie od súdnych poplatkov.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca (druhým) dovolaním, v ktorom opätovne poukázal na svoje nepriaznivé majetkové pomery a ťaživú sociálnu situáciu, a zopakoval svoju žiadosť o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov.

Žalovaný sa k dovolaniam nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podal účastník konania, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté rozhodnutia z hľadiska ich vecnej správnosti.

1. So zreteľom na potrebu vyriešiť najprv otázku splnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania (povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal dovolací súd najskôr, či je procesne prípustné **druhé dovolanie** žalobcu.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Keďže napadnutým je také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť proti nemu smerujúceho dovolania vyvodiť z týchto ustanovení.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. a tiež so zreteľom na námietku dovolateľa sa dovolací súd zaoberal aj tým, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (aj uzneseniu), pokiaľ a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv

právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd existenciu niektorej z vyššie uvedených väd však v konaní nezistil a ani sám žalobca ich existenciu netvrdil.

Keďže procesná prípustnosť (v poradí druhého) dovolania žalobcu nevyplýva ani z § 239 ani z § 237 O.s.p., dovolací súd odmietol tento opravný prostriedok dovolateľa ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

2. Pokiaľ ide o **prvé dovolanie** žalobcu, dovolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa.

Žalobca v dovolacom konaní nepreukázal, že má právnické vzdelanie (a že teda v dovolacom konaní nemusí byť zastúpený advokátom). Bol oboznámený s rozhodnutiami súdov oboch nižších stupňov o tom, že sa mu neustanovuje zástupca z radov advokátov, a bol tiež dostatočne poučený o právnych následkoch nevyhovenia výzve, aby do spisu založil plnomocenstvo udelené advokátovi na jeho zastupovanie v dovolacom konaní. Napriek tomu ale výzvu súdu nerešpektoval a do spisu nezaložil advokátovi udelenú plnú moc. V dôsledku toho zostal nedostatok osobitej podmienky dovolacieho konania neodstránený.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) konanie o (prvom) dovolaní žalobcu zastavil (§ 243c O.s.p., § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.).

Žalobca z procesného hľadiska zaviniť, že sa jeho (druhé) dovolanie muselo odmietnuť a konanie o jeho (prvom) dovolaní zastaviť, a preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal žalovanému náhradu trov

dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. apríla 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková